

NIEWŁADZA (1) *sb f*

N sg niewładzã.

Sł stp, Cn, Linde brak.

Niemówność poruszania jakqś częścią ciała, bezwład:

*Wyrażenie: »niewładza członku«: to ma bydź rozumiano o rãnie ciężkiéy/ z którëy pochodzi ochromienié/ álbo niewładza któregokolwiek członku Szlãcheckiego [*ex quo sequitur mutilatio, vel invaliditas alicuius membri nobilis vulnerati JanStat 603]. SarnStat 618.**

Synonim: niemoc.

Cf NIEWŁADANIE, NIEWŁADNOŚĆ, WŁADZA

TZ